There are no translations available.

26. veljače 2012.
Drugi dan akcije na Plitvicama...
Eto je, nedjelja je i u Drežnik Gradu. Neki zrikavac zriče, a još nije niti 7 sati. Hijerarhijski poslagani ležajevi i osobe na njima.
Izlaskom na zrak imamo kaj za vidjeti. Vrijeme se skroz pokvarilo, niti traga onom lijepom vremenu od jučer. Sve je tmurno i sivo, kiša neumorno pada. Kvragu, sve je jasno - nema ništa od današnjeg urona, a uskoro iz Zagreba stiže pojačanje: Luka, Beata, Darko i Oskar koji dolaze samo radi ronjenja u nacionalnom parku...

Lagano razočaranje, nema smisla ići na Plitvice po ovakvom vremenu. Sjedimo, pijuckamo kave i pivice, kad nedugo zatim dolazi vatrogasac i lovac Mile i moli za pomoć. Veli da su mu 3 terijera (mama sa dvoje odraslijih štenaca) uletila u neku rupu za lisicom i da ne mogu izaći van (lisica je, naravno, izašla).
Ne mora se dalje previše pogađati u kojem smjeru je krenuo dan. Dio ekipe je otišao do te rupe pokušati spasiti životinje, a dio je, računajući da će sve biti brzo gotovo, još malo ostao na toplome u kafiću kod Željke.

Nakon nešto više od sat vremena, eto vozila nazad s nekim od glave do pete blatnim bićem na kuki- Alanom, koji se došao malo zagrijati, osušiti i obnoviti energiju.
Toliko je bio zmazan i mokar ispod kombinezona da nije htio sjedati u auto već je radije odabrao ovakav način prijevoza.

Niš', idemo i mi ostali tamo pa da vidimo što se da napraviti. Sjatismo se dole, ima i nekaj mještana, a jedan pes je napokon vani. Ponadali smo se da će uskoro i ostala dva. Kako je vrijeme odmicalo tako je kiša prestala padati, a na 10 minuta se čak pokazalo i sunce kroz oblake. Svaki koji se zavlačio u špilju (kako gordi naziv za šugavu, zavojitu, usku, blatnu pukotinu u stijeni) pokušavajući doprijeti do pasa, izvlačio se izmoren, debelo pothlađen i izrazito zablaćen, no psi se nikako nisu dali iz rupe.
Kad god se netko uspije provući do njih, tako se oni od straha povuku dublje u rupu. Ni mamljenje hranom nije pomoglo. Klopu bi ćopili i zavukli se natrag. Povremeno se iz rupe čulo muklo režanje u borbi za hranu. Na dozivanje gazde javljali bi se lajanjem i cviljenjem, a onda čim bi čuli da se netko sprema ući, oni bi zamukli i povukli se u dubinu. Nakon nekog vremena, više se nisu odazivali, lavež i cviljenje je prestalo. Hladnoća, strah i umor počeli su uzimati svoje.

Vani je dio ekipe brao paprat i tražio suhe grančice prema provjerenim metodama Beara Grillsa :), za naložiti vatru kako se oni najviše mokri ne bi posmrzavali. U svrhu spašavanja pasa ali i ekipe te potpale ognja, oborena je i stara, suha šljiva od strane našeg ličkog drvosječe, koju smo zveknuli ne pitajući čija je jer su oni koji su satima ležali mokri u blatu već debelo drhtali od

pothlađenosti.
Dugačkim kablovima dovukla se i struja za štemerice, pa se i štemalo u pokušaju proširenja rupe, sve kako bi se psi što prije izvadili van. „Špilja“, (tj. šugavi procijep) nije bila pogodna za naše „mršavce“ jer mota u „S“, pa su se ovi dužih nogu lomili unutra pokuišavajući se okrenuti da dođu do pasa, a pogotovo je bilo problematično za izlazak, tako da se čovjeka moralo potezati za noge.

I kako to biva, em kaj posel ne ide kako treba, em „suhoća“ bez padalina nije dugo trajala... Ubrzo je opet došla kiša, za njom i mećava- ne sa snijegom nego sa - netko reče - “stolnjacima i plahtama“, da bi nakon toga prešla u soliku pa opet kišu.

Naravno da se nitko nije niti maknuo s lokacije, nego je se i dalje uporno nastojalo izvući Bucu i onog Trećeg iz lisičje rupe. Njihovu mamu Munju vlasnik je na naše inzistiranje odveo kući na grijanje i sušenje, jer je jadna skroz lipsala od umora i drhtavice zbog hladnoće.
Ako se pitate zašto se treći pas zove Treći, da pojasnimo... kod mamljenja pasa pitamo gazdu kako se zovu, veli on Munja i Buco.
- a kako zovete trećeg?
- hm...(*kraće promišljanje*)... a zovemo ga svakako.

I onda smo ga mi prozvali Treći.
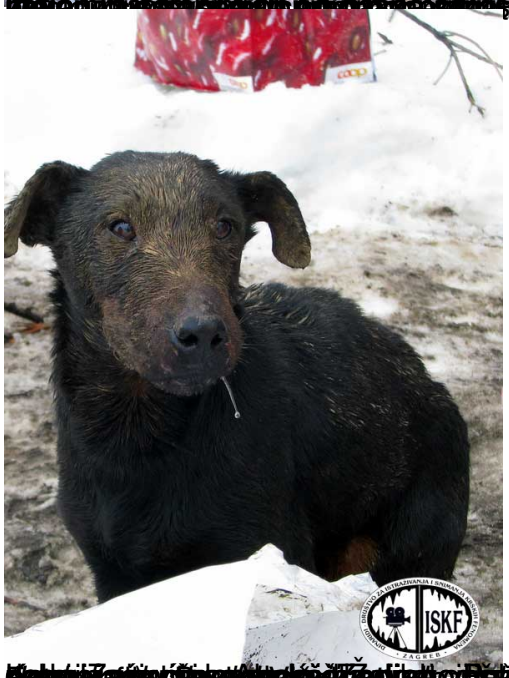
Pokušaji su se redom nizali (Alan, Darko, Marko), svi redom i neuspješni. Nešto više uspjeha u provlačenju do psića imala je Marijana, zbog svoje sitnije građe, ali ovi se i dalje nisu dali uhvatiti.